

لِزْوَمَ آمُورَسْ قَبْلَ الْهَرْبَسَان

و تربیت مادران بعنوان معلم

بارایگان شدن آموزش تاپایان دوره دبیرستان و در بعضی موارد دانشگاه اکنون باید کیفیت آموزش را در نظر گرفت. یکی از دوره های مهم زندگی که بایهای برای یادگیری های بعدی است از بد و تولد تا شروع دبستان میباشد که باید به آن توجه مخصوص مبذول داشت. در دهه اخیر بخصوص این سوال برای متخصصین تعلیم و تربیت پیدا شده که وجود مدارس قبل از دبستان برای عموم کودکان لازم است یانه. در بسیاری از ممالک دنیا آموزش اجباری بخصوص برای کسانی که از طبقه اجتماعی - اقتصادی پائین هستند از ۴ مالکی شروع میشود. باوجود اینکه تعداد زیادی از متخصصین تعلیم و تربیت در دوره قبل از دبستان معتقدند که مدارس قبل از دبستان و مهد های کودک

دکتر فروزان مکونون
استاد باداوشکده علوم تربیتی - دانشگاه تهران

برای کودکان طبقه اجتماعی پائین باید وجود داشته باشد ولی در این موضوع که تمام کودکان باید تربیت مدرسه‌ای را از سن ۳ یا ۴ سالگی شروع کنند هنوز تردید وجود دارد. بعضی عقیله دارند که شروع سدرمه در سنین پائین باعث جدا شدن کودک از خانواده‌اش میگردد و بسیاری از خانواده‌ها خود میتوانند محیط مناسب برای تربیت آموزش فرزندانشان بوجود آورند.

البته بعث در این نیست که آیا کودکان در سنین پائین نیاز به نگهداری و تربیت دارند یا نه، بلکه صحبت در اینست که به چه نوع تربیت احتیاج دارند؟ مهدهای کودک و مدارس قبل از دبستان باید قابل انعطاف باشند و مدرسه خوب برای کودکان باید با درظر گرفتن احتیاجات جسمانی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی آن

گروه از کودکان برنامه خود را طرح ریزی نماید. تشخیص بین دو اصطلاح «تعلیم» و «تربیت سالهای اولیه» و «مدارس نو، ری» یا «مهد کودک» در اینجا لازم بنظر میرسد. «تعلیم» و «تربیت سالهای اولیه» معمولاً به برنامه‌ای اشاره میکنند که تأکید زیاد بر روی آموزش اولیه دارد مانند برنامه کودکستان یا کلاس آمادگی که کودکان را برای ورود به کلاس اول آماده میکنند یا مدارس نرسی که هدفهای گوناگون پرورشی که شامل شناختی، اجتماعی، عاطفی و یا پرورش جسمانی میشود دارد. بر عکس «مهد کودک» یا مدارس نرمی برای سنین پائین اکثرآ محلی برای نگهداری کودکانی هستند که مادران آنها در خارج از منزل به کاری اشتغال دارند و یا به دلایل دیگری قادر به نگهداری از فرزندانشان نیستند. امروزه چنین مؤسسه‌ای موردن قبول نیستند و روانشناسان معتقدند که در کلیه مدارس قبل از دبستان اعم از دولتی یا شخصی تأکید باید بر روی هدفهای پرورشی باشد نه آموزشی.

تفیراتی که در سالهای اخیر در مدارس قبل از دبستان بخصوص در آمریکا بوجود آمده یکی کم کردن تعداد کودکان در یک

بنابراین برای کمک به کودکانی که از طبقه اجتماعی - اقتصادی پائین هستند باید در درجه اول محیط آنها را شناخت و بعد در برنامه ریزی و تنظیم برنامه کودکستان احتیاجات آنها را در نظر گرفت. آنچه که برای اکثر مردم این طبقه وجود دارد و از معیط مرضشمه میگیرد خانه شلوغ و بدون نظم، تعداد زیاد افراد در اطاقهای کوچک و محدود و در نتیجه نداشتن فضای لازم برای حرکت و فعالیت و کمبود وسائل آموزشی میباشد. دلائل دیگری که از محیط متأثر میشود و ممکن است باعث عقب ماندگی در پیشرفت تحصیلی و کم شدن حس کنجکاوی در دوران اولیه زندگی شود نداشتن کتاب و مجله و عکسها ریزگی در منزل و کمبود اسباب بازی و امثال اینهاست.

یکی دیگر از اثرات چنین محیطی بر روی کودکان در یادگیری زیان مادری میباشد. عقب افتادگی کلامی در موقع شروع مدرسه تولید مشکلاتی در فهمیدن دستورات معلم و یادگیری دروس مدرسه‌ای میتماید و یکی از قسمتهای برنامه قبل از دبستان باید تقویت زبان از راه برقراری سکالات دونفری بین معلم و کودک و بوجود آوردن فرستهایی که کودک را به حرف زدن تشویق مینماید باشد.

برای تشخیص احتیاجسان کودکان طبقات اجتماعی مختلف معلمین باید رابطه نزدیک و دوستانه با والدین، متخصصین تعلیم و تربیت و سایر مقامات مسئول برقرار نمایند. درگذشته شاید لزومی در برقراری این ارتباط دیده نمیشد و کودکستان و مدارس نرسی به صورت امروز و به این تعداد وجود نداشت ولی امروزه که تربیت و پرورش کودکان را باید از سنین خیلی پائین شروع

کلاس و دیگری مخلوط کردن گروههای سنتی مختلف با یکدیگر است. بعلاوه برنامه‌های آموزشی اخیر بخصوص آنها یکه برای کودکان طبقه اجتماعی - اقتصادی پائین در نظر گرفته شده‌اند سعی دارندوالدین این دسته از کودکان را در آموزش و برنامه‌های کودکستان دخالت دهند. به این جهت امروزه در برنامه‌های کودکستان و مهدهای کودک بخلاف گذشته دخالت بیشتر والدین و افراد صاحب نظر و انتخاب مدلها رای تدریس مناسب باگروه بخصوص از کودکان دیده میشود.

از طرف دیگر تحقیقات اخیر در روانشناسی نظروردم را نسبت به ثابت بودن هوش تغییر داده و معیط و تجربه را در پرورش هوش مؤثر دانسته است. در نتیجه عقیده براین شده است که درجه رشد فکری رابطه مستقیم با محیطی که کودک در آن بزرگ میشود دارد. یکی از دلایل عقب ماندگی کودکان بی‌پیاعت در مدرسه کمبودهایی است که در محیط آنان نسبت به محیط کودکان طبقه اجتماعی بالاتر وجود دارد.

تحقیقات متعدد نشان میدهند که پشتکار و انگیزه در یادگیری کودکان طبقه اجتماعی - اقتصادی پائین با کودکان طبقه مرفه متفاوت است، مثلاً در بسیاری از موارد وقتی پاداش یادگیری چیزی مادی باشد کودکان بی‌پیاعت بهتر یاد می‌گیرند در حالیکه برای کودکی که از طبقه اجتماعی بالاتری باشد دانستن اینکه مطلبی را درست یاد گرفته خود برایش پاداشی محسوب میشود و نیاز به پاداش نقدی ندارد. البته علت این تفاوت احتیاجات مادی دسته اول از کودکان است که با بهبود وضع اقتصادی جامعه به تدریج از میان خواهد رفت.

خود دارند، بخصوص مادرانی که خود فرست
و سوقیتی برای تعلیم نداشتن مایلند که
فرزندانشان تحصیلات عالیه داشته باشند و
در آینده صاحب شغل و مقام آبرومندی گردند
ولی آنچه که باید درنظر داشت اینست که
آرزو داشتن بدون معنی کردن شخص را به
آنچه که میخواهد نمیرساند. بعضی مادران
حتی نمیتوانند این مستلزم را درکنند که
برای فرزندان خردمندان علم هستند آنها
حتی نمیدانند چه قدمت از رفتار و کارهای
آنها را کودک یاد میکنند و چه کارهایی مانع
یادگیری او میگردد. قدرت کلامی و اطلاعات
آنها از زبان استاندار مسکن است آنقدر
محدود باشد که نتوانند به فرزندان خود
کمک نمایند.

مادرانی که از نظر مادی در رفاه هستند

کرد و کودکستانها و مهدهای کودک بسیار
بوجود آمده‌اند بنظر میرسد که باید همکاری
نزدیک بین اعضاء خانواده و مدرسه وجود
داشته باشد. در اینجا نباید اینطور استنباط
کرد که رفتن به کودکستان یا نرسی برای
پرورش کودک ضروری است. بسیاری از
خانواده‌ها و والدین میتوانند محیطی بسیار
آموزنده‌تر و مفیدتر از مدرسه برای پرورش
فرزندانشان بوجود آورند ولی چون تعداد
مادرانی که در هر دو از منزل یکار اشتغال
دارند روزیروز بیشتر میشود وجود مدارسی که
علاوه بر تکه‌داری کودکان به پرورش و
یادگیری آنان نیز کمک نماید لازم بنتظر میرسد.
موضوعی که در اینجا باید به آن توجه
نمود آرزویانیست که مادران برای فرزندان

نمیتوانند از جهات دیگر به کودکان خود و دیگران کمک نمایند.

از نظر کودک خردمند نیز در کنار داشتن مادر در محیطی غیر از منزل و دور از سایر افراد خانواده بی قایده نیست. اگر کودکی تنها فرزند خانواده است و تمام توجه مادر در منزل فقط به او معطوف میشود دراینجا یاد میگیرد که مادر او یک معلم است و باید وقت خود را با سایر بچه های کلاس تقسیم نماید که در نتیجه کودک مفهوم کلی «شریک شدن» را یاد میگیرد. اگر کودک خواهر و برادران دیگری در منزل دارد دراینجا فرصت های پیش میآید که مادر را تنها و بدون مراحمت دیگران در کنار خود بینند. تربیت مادران بعنوان معلم در منازل نیز بسیار سودمند است و نمیتوان آنها را برای کمک و تدبیر به فرزندان خردمندانشان درخانه کمک نماید. این کلاسهای را معلم است در مدارس شبانه یاد ر منزل مادران هفتادی یکبار تشکیل داد.

چند فرضیه اساسی که در رابطه محیط با یادگیری وجود دارد و در تربیت مادران بعنوان معلم باید در نظر گرفت عبارتند از:

- ۱ - برای مادرانی که زینه اقتصادی - اجتماعی محدود دارند - ایجاد محیط فعال و هوشمندانه بمنظور تربیت فرزندانشان مشکل است.

۲ - کودکان بسیاری از چیزها را از محیط خود می آورند و محیطی که فاقد وسائل آموزشی است نه تنها نمیتواند رفتار هوشمندانه را در کودک ترغیب کند بلکه به او یاد می دهد که این وسائل مهم نیستند.

۳ - ساخت زبانی کودک در اصل باشد کلامی که در خانه وجود دارد شکل میگیرد.

نیز ممکن است گاهی اوقات از موقعیتهای بخصوصی که به یادگیری کودک کمک میکند غافل باشند. رابطه گرم و معجب آمیز بزرگسالان با کودک که بسیار لازم بنتظیر میرسد ممکن است در بسیاری از خانه ها که والدین هر دو بکار خارج اشتغال دارند دیده نشود. کودک به برقراری رابطه کلامی مستقیم نیاز دارد که ممکن است در بسیاری از خانواده ها بدون در نظر گرفتن محیط اجتماعی وجود نداشته باشد. درست است که فعالیتهای ذهنی و اجتماعی در چند سال اول زندگی شروع میشود و پرورش زبان نیز تا اندازه زیاد با محیط عاطفی و هوشی خانواده بستگی دارد ولی چطور میتوان این خصوصیات شناختی و عاطفی را در خانه های که فاقد آن هستند بوجود آورد؟

یکی از اینها از طریق تربیت مادران برای کمک به فرزندانشان در منزل یا سارمن نرسی میباشد. شرکت دادن والدین در برنامه مدرسه و کمک گردن از آنها در تدریس چندین مزایا دارد. در درجه اول پدر یا مادر (بخصوص مادران) که فرستی دارند (فرزند خود را در محیط خارج از منزل و با کودکانی غیر از دیگر فرزندان خود می بینند و بسیاری از اوقات رفتار بچه ها در مدرسه با منزل تفاوت دارد که شاید مادران از آن بی اطلاع باشند. شرکت آنان در برنامه های کودکستان فرستی است که مادر نمیتواند رفتار دیگران را با فرزند خود بینند و شاید بد بسیاری از خصوصیات اخلاقی فرزنش را که به علل کوناگون (اشغال به کار منزل، رسیدن به سایر بچه ها و همسر و غیره) آنها را نشانه است بی ببرد. شرکت در کلاس بعنوان معلم بخصوصی برای مادرانی که تحصیلات زیاد دارند ممکن است باعث تقویت حس خود - اعتمادی گردد و احساس کنند که تنها یک زن خانه دار نیستند بلکه

هوش و در نتیجه زبان را برای آنها توضیح میدهدند. در مواردی که مادران بعنوان کمک معلم به کودکستانها میروند از نزدیک میتوانند طرز استفاده از این وسائل و تأثیر آن را در بادگیریهای کلی مشاهده کنند.

توضیح درسورد جزئیات برنامه تربیت مادران بعنوان مربی برای فرزندانشان خود مطلبی جداگانه است و باید با مطالعه درسورد خصوصیات اجتماعی و فرهنگی هر سملک تنظیم و طرح ریزی گردد. بطور کلی می توانیم نتیجه بگیریم که صحیط و زیسته اجتماعی تأثیر زیاد در پرورش کودک دارد و تربیت کودکان باید از سین خلیل یائین شروع شود. اگر خانواده‌ای قادر به ایجاد محیط مناسب و وسائل آموزشی برای فرزندانش نیست برنامه‌ای برای تربیت مادران بعنوان مربی باید بوجود آید تا مسئولی که در بادگیری و پرورش هوش مهم می باشدند به آنها بیاموزد. همچنین باید مذکور شد که بادگیری صحیح و پرورش مناسب در سالهای اول زندگی به پیشرفت تحصیلی کودک بعد از ورود به مدرسه کمک زیادی می نماید.

۴ - مادری که از طبقه اجتماعی - اقتصادی پائین است معمولاً نمیتواند خود را بصورت یکنسلم برای فرزندش ببیند و قادر تکنیکهای مؤثرآموزشی است.

بادرنظر گرفتن فرمیه های بالا یک برنامه مؤثر تربیت مادر برای سربی باید شامل فعالیتهای بخصوصی برای یادداهن به خردسالان باشد که این آموزش از موقعیکه کودک سه ماهه است باید شروع شود و تا قبل از ورود به مدرسه ادامه باید. این فعالیتها باید طوری تنظیم شود که باعث ایجاد حس خود - اعتباری در مادران گردد و آنها رابا وسائل آموزشی مفید واستفاده از آنها در بادگیری خود آشنا سازد. برای تدریس به این گروه معلمی که دارای زیستهای شبیه مادران است و بخصوص برای این منظور تربیت شده مؤثر میباشد.

معلمان باید لاقل هفته‌ای یکبار به منزل مادران بروند تا از نزدیک تأثیر تدریس خود را مشاهده و ارزشیابی کنند. در کلاس نیز معلمان طرز ساختن وسائل آموزشی ساده و ارزان قیمت را به مادران باد میدهند و اهمیت استفاده از این وسائل در پرورش

